

Предраг Бојић

О КУЋИ

1.

Четврти улаз укида трећи
Осама, срс, неговор, влага
Не има окна, ни свода; без прага.
(Све ће у сећање већ пребећи).

На часак, последњи међу њима
Пре пола века напусти игру
(Оде, до оног света, по циглу)
Да ћути у својим зидовима.

Време. Властита распикућа
Кћерка, потомци, пањ багрема
Здраво се. Чисти су очи и плућа

Преко ограда, којих, и нема
Збуњено траје рошаво лице –
Прозоре тумаче каменице.

2.

Изморен (ваљда од неба) кров
Улегнут до кућног ходника-ждрела
Балкон: преоран, поцепан ров,
И ограда сломљена. Цела.

Безбојно, темељ-напрсли гњат
У забраву је; нариче стена:
То које није, био је спрат.
Предулаза, ложнице нема

Лево, без југозапада: рупа!
Кућа се излева у пољану
Негде је ћерам: Адамов пупак

Оставу-душник, већ преклану
Опека крова под пазух склања
(Живот. Игра забрављања)

3.

Никог да помисли о одласку.
Мрак ће. Епилог једнодневља.
Без стазе. Повртњак, лоза. Земља.
Под маховину, пребећи (маску)

Престајати, све почне. У трену
Више не подсећаш на опеку,
Пре на шупљину, празну и меку
У простор неспретно испуштену

Омашка времена у реч насута.
Одгртак, пола зида крај пута
Окна, веранда и оџаци;

Сећају те се, још по оном
Пијанчењу, под тим плафоном
Тражећи те по туђој шљаци.

С.

Реч, а потом, постати свеза
(Боја у речи, фон у слици)
Стоуст. Клавијатура бреза.
Ген лавине у суснежици.

Поразмештени редослед слова
И напoкoн, нeпрeдeдeн цeo:
Дa нoтe и нaшeг прaзнoзoвa
Тумачи свaкo кaкo би хтeo.

Прeбeг, из сeбe у чијe кaмo
Мaдa, јoш увeк у пoстoјeћeм.
Свe и дa нe прeвeду нaс тaмo

У слoг, мaкaр, у нaпис. Гдe ћe
Из нeгoвoрa мoг или њeнoг
(Јeзикa јoш нeизмишљeнoг)